

Nu, ſchto da namy czinic? Ge obladaj to, ſchtož Kryſtus tudy praji, da budzeſch wjedy we tej Wjez̄y. Won ryczi we naſchim Ŝenju wot teho Puc̄a f Wotzej, pola fotrehož to wjedne Wobvyljenje je; a praji runje wohn: Ja ſym ton Puc̄, ta Wjernofsz a Ziwenje. A, kajz predv ja prajil ſym, tudy je jeno jedyn Kryſtus; a neje možno, ſo bvhmy wot teho aby wot druhego Škutka, tež wot Mojsažoweho Šafonja ſameho, prajic̄ moli, ſo by Kryſtus byl. Jeli ſo je da jeno Kryſtus ton Puc̄ ta Wjernofsz a to Ziwenje ſam; a jeli ſo žadyn Škutk, nech je tež tak ſwjaty, wulki a kraſny, hac̄ jeno ze, nemože ſa to kwaleny bvc̄, ſo by won Kryſtus byl, da tež hinaf neje, ſo Šafon, Wopory, ſchitke dobre Škutki, haj, te džesac̄ Bože Kaſnje ſame, ſchitka Potſiwoſz, Prawdosz a teho runja, ton Puc̄ f Šbožnoszi a f Wotzej bvc̄ nemoža. Wono hinaf neje, ton, kiz do tajſich Škutkow wele džerži, je we Bludži, we Lzach, a we Šsmereči; a wostane tak dolho we tajſkim Šchtanc̄i, hac̄ won ton Puc̄ nemaka, fotryž rjeka Kryſtus Jeſus.

Haj, prajisch ty: ſsu da te džesac̄ Bože Kaſnje ſte? Je da neprawje, potſiwy bvc̄, a bohaboſne Ziwenje wesz? Nima da Boh žaneho Spodobanja na tym? Aby lubi ſo jemu lhepe, ſo we Nepotſiwoſzi a ſtym Ziwenſu walec̄? Rje, Boh ſwarnuj! My prajimy, ſo je prawy, dobry a Bohu spodobny Škutk, dyž ſo Boža Wola czini, a bohaboſne Ziwenje wedze. Lehodla, dokelž Boh pſchikafal je, te džesac̄ Bože Kaſnje džeržec̄, ſo bvhmy ſtym naſchu Poſluſchnosz wopofasali, nemožemy my bes Rjecha tajſku Pſchikafnju pſchestupic̄.

Ale f Wotzej pſchindž je jeno jedyn jenicki Puc̄. Ton nerjeka dobre Škutki, ani Boža Pſchikafnja, ale Kryſtus Jeſus. Ton jenicki Puc̄ je tež ta Wjernofsz,

fotraž naſ ſjebe, a je to Ziwenje, fotrež naſ pſched Šsmereču ſakhowa, dyž my hewaf pſchiwschitkich dobrych Škutkach, a ſwiatym Ziwenju we Šsmereči dyrbimy wostac̄ a ſo niž ſneje wohn wuſchmatac̄ nemožemy.

A tehodla dawa tež ſebi ton ſenes ſam nowe Meno a praji: Ja ſym ton Puc̄. Pſchetož džejž žadyn Puc̄ aby Czjer neje, tam ničto jara pſchindž nemože. Dokelž da ničto bes Kryſtuſa f Bohu pſchindž, ani Boha bes Kryſtuſa poſnac̄ nemože; da praji won: Ja ſym ton Puc̄ f Wotzej. Niž tajſki Puc̄, po fotrymž ſo ſMohomaj khodži, ale f Wutrobu. To je: my dyrbimy ſo jemu dowjeric̄, a ſchitku Nadžiju na neho ſtajic̄. Schtuž to czini, ton je na prawym Pucžu f Wotzej a fwjecznemu Ziwenju. A neje možno, ſo by ſo fabludžic̄ mol. Pſchetož won ma Kryſtuſa, kiz niž jeno Puc̄, ale tež ta Wjernofsz je, fotraž naſ ſjebeac̄ nemože, a je tež to Ziwenje. Schtuž tehodla po tajſkim Pucžu khodži, ton netreba ſo pſched Rječom, ani rſched Šsmereču, fotraž Rječha pſchindž, bojež.

Lehodla dyrbi ſo to Praschenje tudy roſdžjelic̄. To je dwoje, dyž ja prascham: Schto mam czinic̄, dyž zu jaſko ſeſzijan žiwy bvc̄; a ſchto mam czinic̄, dyž f Wotzej aby fwjecznemu Ziwenju pſchindž zu? Ja wotmoſwju: kſchefiſzijansfemu Ziwenju ſluſcheju džesac̄ Bože Kaſnje, te ſu ton prawy Puc̄. Pſchetož tudy masch ty Božu Pſchikafnju, fotraž tajſku Poſluſchnosz wot tebe žada. Schtuž pak poſluſchny bvc̄ nochze, ton može ſo teje. Schtraſh a Satamanſtwa nadžijec̄, fotraž Nepoſluſchnym rožena je. Ale tajſke džesatž Kaſnje nejžu hiſchcze ton prawy Puc̄ f Wotzej. Pſchetož tudy rjeka, kajz Kryſtus praji: Ja ſym ton Puc̄. Runje kajz da ſo wele Kryſtuſow czinic̄ nedyrbi, tak ſo tež